

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/825 RENDELETE

(2018. május 30.)

az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt, illetve támogatott behozatallal szembeni védelemre vonatkozó közös szabályokat az (EU) 2016/1036 ⁽²⁾, illetve az (EU) 2016/1037 ⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet tartalmazza (a továbbiakban együtt: a rendeletek). A rendeleteket eredetileg 1968-ban fogadták el és utoljára 1996-ban, az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) keretében folytatott uruguayi forduló lezárulását követően módosították jelentős mértékben. Tekintettel arra, hogy a rendeleteket 1996 óta több alkalommal módosították, a jogalkotók az egyértelműség és az észszerűség érdekében a rendeletek kodifikálása mellett döntöttek.
- (2) Bár a rendeletek módosítására és kodifikálására sor került, azok működését alapvetően nem vizsgálták felül. A Bizottság megkezdte a rendeletek felülvizsgálatát, többek között annak érdekében, hogy azok jobban megfeleljenek a vállalkozások igényeinek a 21. század elején.
- (3) E felülvizsgálatot követően módosítani kell a rendeletek egyes rendelkezéseit annak érdekében, hogy javuljon az átláthatóság és a kiszámíthatóság, hogy hatékony eszközök álljanak rendelkezésre a harmadik országok megtorló intézkedéseivel szemben, hogy javuljon a hatékonyság és a végrehajtás, továbbá hogy optimális legyen a felülvizsgálati gyakorlat. Ezenkívül a rendeletekbe bele kell foglalni az elmúlt évek során a dömpingellenes vizsgálatok és a kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálatok keretében alkalmazott bizonyos gyakorlatokat.
- (4) Annak érdekében, hogy javuljon a dömpingellenes vizsgálatok és a kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálatok átláthatósága és kiszámíthatósága, biztosítani kell, hogy azok a felek, akiket az ideiglenes dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések bevezetése érinteni fog – különösen az importőrök – értesüljenek az ilyen intézkedések várható bevezetéséről. Továbbá az is kívánatos, hogy olyan vizsgálatok esetében, amikor nem helyénvaló ideiglenes intézkedéseket bevezetni, a feleknek ezt megelőzően kellő időben tudomásuk legyen arról, hogy nem kerül sor intézkedések bevezetésére. Annak érdekében, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban ne álljon fenn a behozatal jelentős növekedésének kockázata, elő kell írni, hogy a Bizottság – amennyiben lehetséges – vegye nyilvántartásba a behozatalt. A behozatal nyilvántartásba vételének az előzetes tájékoztatási időszakban való

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i állásponjtja (HL C 443., 2017.12.22., 934. o.) és a Tanács 2018. április 16-i első olvasatbeli állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2018. május 29-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., 21. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1037 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről (HL L 176., 2016.6.30., 55. o.).

előírásakor figyelembe kell venni, hogy ez szükségessé teszi egyrészt a velejáró kockázatok, másrészt azon eshetőség előretekintő elemzését, hogy e körülmények veszélyeztethetik az intézkedések kárelhárító hatását. A Bizottságnak ezenkívül az Európai Unió integrált vámtarifája (TARIC) szintjén további statisztikai adatokat kell gyűjtenie annak érdekében, hogy a behozatal elemzése helyes tényeken alapuljon. Amennyiben a nyilvántartásba vétel nem lehetséges és az előzetes tájékoztatási időszakban a behozatal továbbra is jelentős mértékben növekszik, a Bizottságnak ezt a további kárt figyelembe kell vennie a kárkülönbözet kiszámításakor.

- (5) Az ideiglenes intézkedések bevezetése előtt egy rövid időszakot kell biztosítani az exportőrök vagy gyártók/termelők számára ahhoz, hogy ellenőrizhessék a rájuk vonatkozó dömpingkülönbözet vagy kiegyenlíthető támogatás és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez elegendő különbség összegének kiszámítását. Így az intézkedések bevezetése előtt ki lehetne javítani az esetleges számítási hibákat.
- (6) A megtorló intézkedések elleni hatékony intézkedések érdekében az uniós gyártók/termelők számára biztosítani kell, hogy a rendeletek alkalmazása során ne kelljen tartaniuk a harmadik országok megtorló intézkedéseitől. A hatályos rendelkezések különleges körülmények esetén lehetővé teszik a vizsgálatindítást akkor is, ha nem érkezik be panasz, amennyiben a dömping, vagy a kiegyenlíthető támogatás, valamint a kár és az ok-okozati összefüggés fennállását elegendő bizonyíték támasztja alá. E különleges körülményeknek a harmadik országok megtorló intézkedéseinek veszélyére is ki kell terjedniük.
- (7) Amennyiben a vizsgálat nem panasz alapján indul, a Bizottságnak fel kell szólítania az uniós gyártókat/termelőket arra, hogy biztosítsák a vizsgálat folytatásához szükséges információkat annak érdekében, hogy a harmadik országok megtorló intézkedéseinek veszélye esetére elegendő információ álljon rendelkezésre a vizsgálat elvégzéséhez.
- (8) Harmadik országok egyre gyakrabban avatkoznak be a nyersanyagok kereskedelmébe azzal a céllal, hogy a belföldi továbbfelhasználók érdekében az országon belül tartsák a nyersanyagokat, pl. exportadók kivetésével vagy kettős árképzés alkalmazásával. Az ilyen beavatkozás a kereskedelem további torzulásához vezet. Ennek következtében a nyersanyagok költsége nem az adott nyersanyag keresletén és kínálatán alapuló normál piaci erők működését tükrözi. Ennek eredményeképpen az uniós gyártókat/termelőket nem csupán a dömping károsítja, hanem – az ilyen gyakorlatban részt vevő harmadik országok nyersanyag-feldolgozóikhoz képest – a kereskedelem további torzulásai is. A kereskedelem megfelelő védelme érdekében az ilyen torzulásokat megfelelően figyelembe kell venni a kivetendő vámok szintjének meghatározásakor.
- (9) A Bizottságnak a beérkezett panasz, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) „Az ipari nyersanyagokra vonatkozó exportkorlátozások nyilvántartása” elnevezésű nyilvántartása vagy az ennek helyébe lépő és a nyersanyagpiaci torzulásokat mutató bármely más OECD-adatbázis alapján meg kell győződnie a nyersanyagpiaci torzulások fennállásáról.
- (10) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. cikkének (1) bekezdése elvben tiltja az Unióban a kiegyenlíthető támogatások nyújtását. A harmadik országok által nyújtott kiegyenlíthető támogatások így különösen torzítóan hatnak a kereskedelemre. A Bizottság által engedélyezett állami támogatások összege az idők során folyamatosan csökken. A kiegyenlítő intézkedések mértékének meghatározásakor az alacsonyabb vám szabálya rendszerint a továbbiakban nem alkalmazható.
- (11) Amennyiben – tekintettel arra, hogy a vizsgálat megállapításai szerint a folytatáshoz szükséges feltételek a vizsgálati időszakban nem álltak fenn – a hatályvesztési felülvizsgálat keretében elvégzett vizsgálat lezárását követően az intézkedéseket nem hosszabbítják meg, a vámkezelt árukon végzett vizsgálat ideje alatt beszedett vámokat vissza kell téríteni az importőröknek.
- (12) A Bizottságnak adott esetben időközi felülvizsgálatokat kell kezdeményeznie, amennyiben az uniós gazdasági ágazatnak a szigorúbb szociális és környezetvédelmi előírások következtében magasabb költségekkel kell számolnia. A Bizottságnak emellett olyankor is időközi felülvizsgálatot kell kezdeményeznie, ha az exportőr országokban a szociális és környezetvédelmi előírások tekintetében megváltoznak a körülmények. Amennyiben például az intézkedések hatálya alá tartozó valamely ország kilép egy olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásból és annak jegyzőkönyveiből, amelynek az Unió is részes fele, vagy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a rendelet Ia. mellékletében szereplő egyezményeiből, az időközi felülvizsgálat a hatályos kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását eredményezheti. A felülvizsgálat hatálya a változás pontos jellegétől függhet. Az időközi felülvizsgálat hivatalból is megindítható lehet.
- (13) A Bizottság a rendeletek alkalmazására vonatkozó, az esetlegesen érdekelt feleknek szóló általános iránymutatást tartalmazó értelmező közleményeket fogadhat el. Az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban ezek a közlemények nem kötelező erejűek és nem módosítják az uniós jog kötelező szabályait. Az

egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem általános elvei alapján a Bizottság alkalmazza ezeket a közleményeket, elfogadásukkal azonban nem mondhat le a közös kereskedelempolitika területén fennálló mérlegelési jogköréről. A közlemények elfogadása előtt a Bizottságnak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban konzultációkat kell folytatnia. Az Európai Parlament és a Tanács számára is biztosítani kell a véleménynyilvánítás lehetőségét.

- (14) Az uniós gazdasági ágazatot a továbbiakban nem a rendeletekben a vizsgálat megindítására vonatkozóan megállapított küszöbértékekre hivatkozva kell meghatározni.
- (15) A Bizottságnak valamennyi érdekelt fél számára biztosítania kell az információkhoz való lehető legjobb hozzáférést, egyrészt egy olyan információs rendszer létrehozásával, amelynek révén az érdekelt felek értesítést kapnak, ha a vizsgálati ügyiratok új, nem bizalmas jellegű információkkal egészülnek ki, másrészt ezen információknak az érdekelt felek számára való hozzáférhetővé tételével.
- (16) Amennyiben az eredeti vizsgálat azt állapítja meg, hogy a dömpingkülönbözet vagy a kiegyenlíthető támogatás összege a csekély összegű küszöbértéknél alacsonyabb, a vizsgálatot azonnal meg kell szüntetni az érintett exportőrök tekintetében, és ezen exportőrökre nem terjed ki a későbbi felülvizsgálatok hatálya.
- (17) A Bizottság csak abban az esetben fogadhat el kötelezettségvállalási felajánlást, ha a jövőre vonatkozó elemzés alapján meggyőződött arról, hogy az ténylegesen megszünteti a dömping káros hatását.
- (18) Amennyiben fennállnak a kijátszásellenes vizsgálat megindításának feltételei, a behozatalra minden esetben nyilvántartásba vételi kötelezettséget kell bevezetni.
- (19) A kijátszásellenes vizsgálatok tapasztalatai szerint időnként előfordul, hogy az érintett termék egy gyártójáról/termelőjéről megállapítják, hogy maga nem vesz részt az intézkedések kijátszásában, ugyanakkor kapcsolatban áll az eredeti intézkedések hatálya alá tartozó gyártók/termelők valamelyikével. Ilyen esetekben nem helyénvaló megtagadni a mentességet a gyártótól/termelőtől pusztán azon az alapon, hogy az kapcsolatban áll az eredeti intézkedések hatálya alá tartozó gyártók/termelők valamelyikével. Ezért el kell hagyni azt a feltételt, hogy az érintett termék gyártóinak/termelőinek csak akkor adható mentesség a nyilvántartásba vétel vagy a vámok kiterjesztése alól, ha nem állnak kapcsolatban az eredeti intézkedések hatálya alá tartozó gyártókkal/termelőkkel. Továbbá abban az esetben, amikor a kijátszásra az Unión belül kerül sor, az importőrök és az intézkedések hatálya alá tartozó gyártók/termelők közötti kapcsolat nem minősülhet lényeges tényezőnek annak meghatározása tekintetében, hogy az importőrnek adható-e mentesség.
- (20) Amennyiben az uniós gyártók/termelők száma olyan magas, hogy mintavételt kell alkalmazni, a gyártók/termelők mintáját nem csupán a panaszt benyújtó gyártók/termelők köréből, hanem az összes uniós gyártó/termelő köréből kell kiválasztani.
- (21) Az (EU) 2016/1036 rendelet 7. cikkének e rendelettel módosított (2a) bekezdésében meghatározott nyersanyagpiaci torzulások esetében a Bizottságnak el kell végeznie az uniós érdekeknek az említett rendelet 7. cikkének (2b) bekezdésében előírt vizsgálatát. Amennyiben a Bizottság a vámok szintjének az említett rendelet 7. cikke szerinti meghatározásakor úgy dönt, hogy az említett rendelet 7. cikkének (2) bekezdését alkalmazza, akkor az említett rendelet 21. cikkének megfelelően a 7. cikke (2) bekezdése szerint meghatározott intézkedések alapján kell elvégezni az uniós érdekek vizsgálatát.
- (22) Az uniós érdekek vizsgálatának elvégzésekor nem csupán a panaszt benyújtó gyártók/termelők számára, hanem minden uniós gyártó/termelő számára lehetőséget kell biztosítani észrevételeik megtételére.
- (23) A rendeletek Bizottság általi végrehajtásáról szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett éves bizottsági jelentés lehetővé teszi a piacvédelmi eszközök rendszeres és megfelelő időben történő felülvizsgálatát. Az Európai Parlamentben véleménycserét kell tartani erről a jelentésről, és a véleménycserében ki kell térni a piacvédelmi eszközök működésére. A Tanács részt vehet a véleménycserén.
- (24) A Bizottságnak ki kell terjesztenie a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok alkalmazását és beszedését a tagállamok kontinentális talapzatára vagy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetére, amennyiben az intézkedések hatálya alá tartozó terméket e helyek bármelyikén a tengerfenéken vagy annak alatt nem élő természeti erőforrások feltárására vagy kiaknázására, illetve víz-, áramlat- és szélenergia előállítására használják fel, feltéve, hogy az intézkedések hatálya alá tartozó terméket e helyeken jelentős mennyiségben használják. Az alkalmazás ilyen jellegű kiterjesztésének szándékát jelezni kell az eljárás megindításáról szóló értesítésben, a kérelemben pedig kellő bizonyítékkal alá kell támasztani. E rendelet

végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok alkalmazása és beszedése részletes szabályainak meghatározása tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (25) Annak érdekében, hogy a nyersanyagpiaci torzulások eseteit meghatározó lista naprakésszé tételére további nyersanyagpiaci torzulások felvétele útján sor kerüljön abban az esetben, ha „Az ipari nyersanyagokra vonatkozó exportkorlátozások OECD-nyilvántartása” vagy az ennek helyébe lépő bármely más OECD-adatbázis a felsoroltakhoz képest további nyersanyagpiaci torzulásokat határoz meg, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a nyersanyagpiaci torzulásoknak az (EU) 2016/1036 rendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében említett listája módosítására vonatkozóan. Annak érdekében továbbá, hogy megfelelően kezelni lehessen az előzetes tájékoztatási időszakban esetlegesen előforduló jelentős mértékű behozatalnövekedést, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el, hogy meghosszabbítsa vagy lerövidítse az előzetes tájékoztatási időszakot. Az előzetes tájékoztatási időszakot le kell rövidíteni, ha a behozatal jelentős mértékben megnő és a Bizottság nem képes kezelni a problémát. Amennyiben azonban a behozatal nem nőtt jelentős mértékben, vagy ha a Bizottság képes kezelni a problémát, az előzetes tájékoztatási időszakot meg kell hosszabbítani annak érdekében, hogy az uniós gazdasági szereplők számára biztosítva legyen a kiszámíthatóság. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽²⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (26) Az (EU) 2016/1036 és az (EU) 2016/1037 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2016/1036 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában »uniós gazdasági ágazat« a hasonló termékek uniós gyártóinak/termelőinek összessége, illetve közülük azok, akiknek együttes kibocsátása az érintett termékek teljes uniós termelésének jelentős hányadát teszi ki, kivéve:”.

2. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ezenfelül az uniós gazdasági ágazat, vagy a nevében eljáró bármely természetes vagy jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, valamint a szakszervezetek közös panaszt is benyújthatnak, illetve a szakszervezetek segítséget nyújthatnak az összeállításához. Ez nem érinti az uniós gazdasági ágazat azon lehetőségét, hogy a panaszt visszavonja.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság egy erre a célra létrehozott kkv-segélyszolgálat révén megkönnyíti a piacvédelmi eszközökhöz való hozzáférést a heterogén és felaprózott, nagyrészt kis- és középvállalkozásokból (kkv-k) álló gazdasági ágazatok számára, például figyelemfelkeltéssel, az eljárásokra és a panaszok benyújtásának módjára vonatkozó általános tájékoztatás és magyarázat nyújtásával, szabvány kérdőíveknek az Unió minden hivatalos nyelvén való rendelkezésre bocsátásával és általános, nem adott esethez kötődő megkeresésekre való válaszadással.

A kkv-segélyszolgálat a reprezentativitás megállapítása céljából benyújtandó, statisztikai célokra szolgáló egységes űrlapokat, illetve kérdőíveket bocsát rendelkezésre.”

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (7) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Azok az uniós gyártók/termelők, szakszervezetek, importőrök és exportőrök, valamint képvisleti szervezetek, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik/amelyek az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői – írásbeli kérelmükre – az uniós vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas.”;

- b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az 5. cikk (9) bekezdése szerint megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. Az ilyen vizsgálatokat kötelezettségvállalások esetében a 8. cikk szerinti megállapításoknak megfelelően, végleges intézkedés esetében pedig a 9. cikk szerinti megállapításoknak megfelelően a vizsgálat megindításától számított 14 hónapon belül mindenképpen be kell fejezni. A vizsgálati időszakoknak lehetőség szerint és különösen a heterogén és felaprózott, nagyrészt kkv-kból álló ágazatok esetében egybe kell esniük a pénzügyi évvel.”;

- c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(10) A hasonló termék uniós gyártóit/termelőit fel kell kérni, hogy működjenek együtt a Bizottsággal az 5. cikk (6) bekezdése alapján indított vizsgálatokban.

(11) A Bizottság létrehozza a meghallgatási tisztviselő hivatalát, akinek hatáskörét és feladatait a Bizottság által elfogadott megbízás határozza meg, és aki az érdekelt felek eljárási jogai tényleges gyakorlásának biztosításáért felelős.”

4. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ideiglenes vámokat lehet kivetni, ha

- a) az 5. cikknek megfelelően eljárás indult;

- b) erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információk benyújtására és az észrevételek megtételére;

- c) a dömping és az uniós gazdasági ágazat általa okozott kár ténye előzetes megállapítást nyert; és

- d) az Unió érdekei beavatkozást kívánnak meg az említett kár megelőzése céljából.

Az ideiglenes vámot az eljárás megindításától számított legalább 60 napos időszak eltelte után, szokásos esetben legkésőbb hét hónap múlva, de minden esetben az eljárás megindításától számított legkésőbb nyolc hónapon belül kell kivetni.

Nem vethető ki ideiglenes vám az azon időponttól számított három hétig, amikor az érdekelt felek részére megküldték a 19a. cikk szerinti tájékoztatást (előzetes tájékoztatási időszak). E tájékoztatás nyújtása nem befolyásolja a Bizottság által később meghozható kapcsolódó határozatokat.

A Bizottság 2020. június 9-ig megvizsgálja, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban jelentős mértékben növekedett-e a behozatal, és amennyiben igen, akkor a Bizottság által a 14. cikk (5a) bekezdése és a 9. cikk (4) bekezdése alapján esetlegesen meghozott intézkedések ellenére okozott-e további kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság különösen a 14. cikk (6) bekezdése alapján összegyűjtött adatokra és a rendelkezésére álló releváns információkra támaszkodik. A Bizottság a 23a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az előzetes tájékoztatási időszak két hétre való módosítása céljából abban az esetben, ha a behozatal jelentősen növekedett és e növekedés további kárt okozott, egyéb esetben pedig négy hétre.

A Bizottság a 19a. cikknek megfelelően az érdekelt feleknek küldött tájékoztatással egyidejűleg közzéteszi a honlapján azon szándékát, hogy ideiglenes vámokat vessen ki, és megadja a lehetséges vámtételeket is.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) Annak vizsgálatakor, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a kár megszüntetéséhez, a Bizottság figyelembe veszi, hogy az érintett termékkel kapcsolatban fennállnak-e nyersanyagpiaci torzulások.

E bekezdés alkalmazásában a nyersanyagpiaci torzulások a következő intézkedéseket foglalják magukban: kettős árképzési rendszerek, exportadók, exportkülönadók, exportkvóták, exporttilalom, exportra kivetett fiskális célú adók, engedélyezési előírások, minimum exportár, hozzáadottérték-adó (héa) visszatérítés csökkentése vagy megvonása, exportőrök korlátozása a vámkezelés helyén, minősített exportőrök jegyzéke, belföldi piaci kötelezettségek és saját célú bányászat, amennyiben valamely nyersanyag ára lényegesen alacsonyabb a reprezentatív nemzetközi piacon fennálló árnál.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a nyersanyagpiaci torzulások további esetei e bekezdés második albekezdésében említett listájára való felvétele útján történő módosítása céljából, amennyiben »Az ipari nyersanyagokra vonatkozó exportkorlátozások OECD-nyilvántartása« vagy az ennek helyébe lépő bármely más OECD-adatbázis egyéb típusú intézkedéseket határoz meg.

A vizálatnak az e bekezdés második albekezdésében meghatározott minden olyan nyersanyagpiaci torzulásra ki kell terjednie, amelynek létezésére vonatkozóan a Bizottság az 5. cikknek megfelelően elegendő bizonyítékkal rendelkezik.

E rendelet alkalmazásában a feldolgozott vagy fel nem dolgozott nyersanyagnak – beleértve az energiát is – amellyel kapcsolatban torzulást állapítottak meg, az érintett termék előállításának költségének legalább 17 %-át kell kitennie. Ehhez a számításhoz a nyersanyagnak a reprezentatív nemzetközi piacon kialakult torzításmentes árát kell figyelembe venni.

(2b) Amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy az Uniónak érdekében áll, hogy az ideiglenes vámok összegét e cikk (2a) bekezdésének megfelelően határozza meg, akkor e cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó. A Bizottság aktívan törekszik arra, hogy olyan információkat szerezzen be az érdekelt felektől, amelyek lehetővé teszik számára annak eldöntését, hogy e cikk (2) vagy (2a) bekezdése alkalmazandó-e. Ehhez kapcsolódóan a Bizottság minden releváns információt megvizsgál, például az exportőr ország tartalékkapacitásait, a nyersanyagokért folyó versenyt, valamint az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatást. Együttműködés hiányában a Bizottság megállapíthatja, hogy az Uniónak érdekében áll e cikk (2a) bekezdésének az alkalmazása. Az uniós érdeknek a 21. cikk szerinti vizsgálatakor erre a kérdésre különös figyelmet kell fordítani.

(2c) Amennyiben a kárkülönbözet kiszámítása irányár alapján történik, az alkalmazott irányprofitot olyan tényezők figyelembevételével kell megállapítani, mint a vizsgált országból való behozatal megnövekedése előtti nyereségességi szint, az összes költség, a beruházások, a kutatás-fejlesztés és az innováció fedezéséhez szükséges nyereségességi szint, valamint a rendes versenyfeltételek mellett várható nyereségességi szint. E haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %.

(2d) Az irányár meghatározásakor kellően figyelembe kell venni az uniós gazdasági ágazat azon tényleges gyártási költségeit, amelyek egyrészt azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és a hozzájuk fűzött jegyzőkönyvekből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele, másrészt pedig a Nemzetközi Munkügyi Szervezet (ILO) e rendelet 1a. mellékletében felsorolt egyezményeiből. Ezenkívül figyelembe kell venni az e cikk (2c) bekezdésében nem említett olyan jövőbeli költségeket, amelyek ezekből a megállapodásokból és egyezményekből következnek, és amelyek az intézkedésnek a 11. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazása alatt az uniós gazdasági ágazat számára fel fognak merülni.”

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadhatja bármely exportőrnek az árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására vonatkozó megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását, amennyiben a dömping káros hatása ezzel megszűnik.

Ilyen esetben és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vámok vagy adott esetben a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámok nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak későbbi módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a dömpingkülönbözlet megszüntetéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a dömpingkülönbözletnél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez.

Annak vizsgálatakor, hogy az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló, a dömpingkülönbözletnél kisebb árnövekedés elegendő-e a károkozás megszüntetéséhez, a 7. cikk (2a), (2b), (2c) és (2d) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.”;

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Rendkívüli körülményektől eltekintve a kötelezettségvállalások legkésőbb azon időszak lejártá előtt öt nappal ajánlhatók fel, amelynek során a 20. cikk (5) bekezdése szerint észrevételek tehetők, hogy a többi félnek lehetősége legyen észrevételeket tenni.”;

c) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell elfogadni, ha elfogadásuk nem tűnik célravezetőnek, például amikor a tényleges vagy potenciális exportőrök száma túl nagy, vagy egyéb okok miatt, beleértve az általános szakpolitikai indokokat is, amelyekbe beletartoznak különösen azon elvek és kötelezettségek, amelyeket egyrészt azon többoldalú környezetvédelmi megállapodások és a hozzájuk kapcsolódó jegyzőkönyvek határoznak meg, amelyeknek az Unió részes fele, másrészt pedig az e rendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezmények. Az érintett exportőrrel közölni lehet azokat az okokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás indokait a végleges határozatban rögzíteni kell.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felektől meg kell követelni, hogy készítsék el kötelezettségvállalásuknak egy nem bizalmas, a 19. cikk értelmében érdemi változatát, hogy azt a vizsgálatban érdekelt felek, az Európai Parlament és a Tanács rendelkezésére lehessen bocsátani.

Ezenfelül a kötelezettségvállalás elfogadását megelőzően az uniós gazdasági ágazatnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy észrevételezze a kötelezettségvállalás főbb jellemzőit.”

6. A 9. cikk (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezen eljárások esetében az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözlet az exportár százalékában kifejezve 2 %-nál kevesebb.

(4) Ha a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az általa okozott kár, és az uniós érdek szükségessé teszi a 21. cikk szerinti beavatkozást, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Amennyiben ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást legkésőbb e vámok megszüntetésétől számított egy hónapon belül kezdeményezi.

A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözletet, de alacsonyabbnak kell lennie a különbözletnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez. A 7. cikk (2a), (2b), (2c) és (2d) bekezdését megfelelően kell alkalmazni.

Amennyiben a Bizottság nem rendelkezik behozatali nyilvántartással, de a végleges intézkedések elfogadásakor rendelkezésére álló releváns információk elemzésével megállapítja, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban a vizsgált behozatal továbbra is jelentős mértékben növekszik, akkor az ezen növekedésből eredő további kárt – legfeljebb a 11. cikk (2) bekezdésében említett időtartamra – figyelembe veszi a kárkülönbözlet kiszámításakor.”

7. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A megszüntetés felülvizsgálatát kell kezdeményezni akkor, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályvesztése valószínűsíthetően a dömping és az okozott kár további fennállását vagy megismétlődését eredményezi. Ennek valószínűségére utaló bizonyíték lehet például a dömping és a károkozás további fennállása, vagy az, hogy a kár megszüntése részben vagy egészben az intézkedéseknek tudható be, illetve az, hogy az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok jelzik a további kárt okozó dömping valószínűségét, vagy a nyersanyagpiaci torzulások további fennállása.”;

b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az intézkedés a (2) bekezdés szerinti vizsgálat következtében hatályát veszti, a vámkezelt árukon végzett ilyen vizsgálat megindítását követően beszedett vámot vissza kell téríteni, amennyiben ezt a vám visszafizetésére és elengedésére vonatkozó hatályos uniós vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kérelmezik és e hatóságok jóváhagyják a kérelmet. A visszafizetés nem vonja maga után az érintett nemzeti vámhatóságok kamatfizetési kötelezettségét.”

8. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére, illetve valamely tagállam vagy bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az e cikk (1) bekezdésében meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítják arra, hogy a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.”;

b) a (4) bekezdés első, második, harmadik és negyedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A behozatal nem tartozhat a 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi kötelezettség, vagy az intézkedések hatálya alá, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez.

A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megindítására vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, akiről megállapítható, hogy nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában.”

9. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E rendelet alapján különös rendelkezések fogadhatók el, különösen a származás fogalmának a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) foglalt meghatározása tekintetében, valamint a dömpingellenes vámnak valamely tagállam kontinentális talapzatán vagy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetében való alkalmazása és beszedése tekintetében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.);

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság a tagállamok kellő időben történő tájékoztatását követően, a vizsgálat megindításától számított legrövidebb időn belül utasíthatja a vámhatóságokat a behozatal nyilvántartásba vételéhez szükséges lépések megtételére annak érdekében, hogy az intézkedések később a nyilvántartásba vételtől kezdve alkalmazhatók legyenek e behozatallal szemben. A behozatalra nyilvántartásba vételi kötelezettséget kell bevezetni, amennyiben az uniós gazdasági ágazat – az intézkedés szükségességét kellően alátámasztva – ezt kéri. A behozatal nyilvántartásba vételi kötelezettségét a Bizottság saját kezdeményezésére is előírhatja. A nyilvántartásba vételt bizottsági rendelettel kell bevezetni. Az említett rendeletben meg kell határozni az intézkedés célját és – adott esetben – a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Behozatal esetében kilenc hónapnál hosszabb nyilvántartásba vételi időszak nem írható elő.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A Bizottság – kivéve, ha az 5. cikk értelmében elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének c) vagy d) pontjában foglalt követelmények nem teljesülnek – a 19a. cikk szerinti előzetes tájékoztatási időszak folyamán e cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba veszi a behozatalt. A nyilvántartásba vételről szóló döntéskor a Bizottság különösen a vizsgált termékre vonatkozó, az e cikk (6) bekezdésének megfelelően az Európai Unió integrált vámtarifája (TARIC) keretében létrehozott kódok alapján összegyűjtött információkat elemzi.”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok minden hónapban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek behozatali forgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről. Az 5. cikk szerinti vizsgálat megindításakor a Bizottság a vizsgált termékre vonatkozó TARIC-kódot hoz létre. A tagállamok a vizsgálat megindításától kezdődően ezeket a TARIC-kódokat alkalmazzák a vizsgált termék behozatalának jelentésére. Valamely érdekelt fél konkrét és indokolt kérelmének kézhezvételét követően a Bizottság dönthet úgy, hogy a rendelkezésére bocsátja az érintett termékek aggregált behozatalának mennyiségére és értékére vonatkozó nem bizalmas összefoglaló információkat.”;

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a Bizottság az e rendelet alkalmazására vonatkozó, az esetlegesen érdekelt feleknek általános iránymutatást nyújtó dokumentumot kíván elfogadni, az EUSZ 11. cikkének (3) bekezdése szerinti nyilvános konzultációt kell tartani. Az Európai Parlament és a Tanács is véleményt nyilváníthat.”

10. A következő cikk kerül beillesztésre:

„14a. cikk

Kontinentális talapzat vagy kizárólagos gazdasági övezet

(1) Dömpingellenes vám vehető ki abban az esetben is, ha bármilyen dömpingelt terméket jelentős mennyiségben hoznak be a valamely tagállam kontinentális talapzatán vagy az UNCLOS alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetében lévő mesterséges szigetre, rögzített vagy úszó létesítményre vagy bármilyen más struktúrára, amennyiben ez kárt okozna az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az ilyen vámok bevezetésének feltételeit, az érintett termékek bejelentésének és elvámoltatásának és az ilyen vámok megfizetésének eljárásait, beleértve a beszedést, a visszafizetést és az elengedést (vámescsköz). Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett vámokat csak az (1) bekezdésben említett vámeszköz működésének megkezdése után veheti ki. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett külön értesítésben tájékoztatja a gazdasági szereplőket a vámeszköz működésének kezdetéről.”

11. A 17. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azokban az esetekben, amikor az uniós gyártók/termelők, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt észszerűen megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre. A reprezentatív minta kiválasztása érdekében azonban az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított egy héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre.”

12. A következő cikk kerül beillesztésre:

„19a. cikk

Tájékoztatás az ideiglenes vámok időszakában

(1) Az uniós gyártók/termelők, az importőrök és exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői tájékoztatást kérhetnek az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. Ez a tájékoztatás írásban kérhető, az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül. A tájékoztatást három héttel az ideiglenes vámok kivetése előtt meg kell adni az említett feleknek. E tájékoztatásnak a következőket kell tartalmaznia: a tervezett vámok összefoglalása kizárólag tájékoztató céllal, valamint a dömpingkülönbözet és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez elegendő különbözet kiszámításának részletes ismertetése, kellő figyelemmel a 19. cikkben előírt titoktartási kötelezettségek betartására. A feleknek e tájékoztatás megadásától számítva három munkanap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy észrevételeket tegyenek a számítások pontosságára vonatkozóan.

(2) Amennyiben az ideiglenes vámok kivetése helyett folytatódik a vizsgálat, az érdekelt feleket az ideiglenes vámok kivetésére vonatkozóan a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidő lejárta előtt három héttel tájékoztatni kell arról, hogy nem vetnek ki vámot.”

13. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Annak érdekében, hogy a Bizottság megfelelő alappal rendelkezzen ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjon venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése uniós érdeket szolgál-e vagy sem, az uniós gyártók/termelők, a szakszervezetek, az importőrök és képviseleti szervezeteik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviseleti szervezetek a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az ideiglenes vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezek az észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha az említett intézkedések alkalmazásának kezdőnapjától számított 15 napon belül beérkeznek, és az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.”

14. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság – kellő figyelemmel a 19. cikk értelmében vett bizalmas információk védelmére – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak éves jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról.

A jelentésnek tartalmaznia kell az ideiglenes és a végleges intézkedések alkalmazásával, a vizsgálatok intézkedések nélküli megszüntetésével, a kötelezettségvállalásokkal, az újbóli vizsgálatokkal, a felülvizsgálatokkal, a jelentős torzulásokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint az e rendelet végrehajtásának és az e rendeletből eredő kötelezettségek betartásának nyomon követéséért felelős különböző szervek tevékenységeivel kapcsolatos információkat. A jelentésnek ki kell terjednie a harmadik országok által az Unióval szemben alkalmazott piacvédelmi eszközökre és a bevezetett intézkedések elleni jogorvoslati kérelmekre. A jelentésben ki kell térni a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága meghallgatási tisztviselőjének és a kkv-segélyszolgálatnak az e rendelet alkalmazásával összefüggő tevékenységeire.

A jelentésben ismertetni kell továbbá, hogy a vizsgálatok folyamán milyen módon mérlegelték és vették figyelembe a szociális és a környezetvédelmi előírásokat. Ezen előírások egyrészt az olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokban foglalt előírásokat jelentik, amelyeknek az Unió részes fele, valamint az e rendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezményekben foglalt előírásokat, másrészt az exportőr ország egyenértékű nemzeti jogszabályait.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság 2023. június 9-ig, majd utána ötvenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, melyben áttekinti a 7. cikk (2a) bekezdésének, a 8. cikk (1) bekezdésének és a 9. cikk (4) bekezdésének alkalmazását és az alkalmazást értékeli is. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat is kísérheti.”

15. A következő cikk kerül beillesztésre:

„23a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása kétéves időtartamra szól 2018. június 8-tól kezdődő hatállyal.

A Bizottságnak a 7. cikk (2a) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. június 8-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatóságosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (1) és (2a) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk (1) és (2a) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

2. cikk

Az (EU) 2016/1037 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk (1) bekezdése bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában »uniós gazdasági ágazat« a hasonló termékek uniós gyártóinak/termelőinek összessége, illetve közülük azok, akiknek együttes kibocsátása az érintett termékek teljes uniós termelésének jelentős hányadát teszi ki, kivéve:”.

2. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ezenfelül az uniós gazdasági ágazat, vagy a nevében eljáró bármely természetes vagy jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, valamint a szakszervezetek közös panaszt is benyújthatnak, illetve a szakszervezetek segítséget nyújthatnak az összeállításához. Ez nem érinti az uniós gazdasági ágazat azon lehetőségét, hogy a panaszt visszavonja.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság egy erre a célra létrehozott kkv-segélyszolgálat révén megkönnyíti a piacvédelmi eszközkhöz való hozzáférést a heterogén és felaprózott, nagyrészt kis- és középvállalkozásokból (kkv-k) álló gazdasági ágazatok számára, például figyelemfelkeltéssel, az eljárásokra és a panaszok benyújtásának módjára vonatkozó általános tájékoztatás és magyarázat nyújtásával, szabvány kérdőíveknek az Unió minden hivatalos nyelvén való rendelkezésre bocsátásával és általános, nem adott esethez kötődő megkeresésekre való válaszadással.

A kkv-segélyszolgálat a reprezentativitás megállapítása céljából benyújtandó, statisztikai célokra szolgáló egységes űrlapokat, illetve kérdőíveket bocsát rendelkezésre.”

3. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (7) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az uniós gyártók/termelők, a származási ország és/vagy exportáló ország kormányzata, a szakszervezetek, az importőrök és exportőrök, valamint azok képviselői szervezetei, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik/amelyek az 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően jelentkeztek, – írásbeli kérelmükre – az uniós vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által a Bizottság rendelkezésére bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 29. cikk értelmében nem bizalmas.”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) 10. cikk (11) bekezdése szerint megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. Az ilyen vizsgálatokat kötelezettségvállalások esetében a 13. cikk szerinti megállapításoknak megfelelően, végleges intézkedés esetében pedig a 15. cikk szerinti megállapításoknak megfelelően a vizsgálat megindításától számított 13 hónapon belül mindenképpen be kell fejezni. A vizsgálati időszakoknak lehetőség szerint és különösen a heterogén és felaprózott, nagyrészt kkv-kból álló ágazatok esetében egybe kell esniük a pénzügyi évvel.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(11) A hasonló termék uniós gyártóit/termelőit fel kell kérni, hogy működjenek együtt a Bizottsággal a 10. cikk (8) bekezdése alapján indított vizsgálatokban.

(12) A Bizottság létrehozza a meghallgatási tisztviselő hivatalát, akinek hatáskörét és feladatait a Bizottság által elfogadott megbízás határozza meg, és aki az érdekelt felek eljárási jogai tényleges gyakorlásának biztosításáért felelős.”

4. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ideiglenes vámokat lehet kivetni, ha:

a) a 10. cikknek megfelelően eljárás indult;

b) erről értesítést adtak ki, és a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információk benyújtására és az észrevételek megtételére;

c) ideiglenesen megállapították, hogy az importált termék kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket élvez és az uniós gazdasági ágazatot ennek következtében kár éri; és

d) az Unió érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából.

Az ideiglenes vámot az eljárás megindításától számított legalább 60 napos időszak eltelte után, de legkésőbb az eljárás megindításától számított kilenc hónapon belül kell kivetni.

Az ideiglenes kiegyenlítő vám összegének meg kell egyeznie a kiegyenlíthető támogatások előzetesen megállapított teljes összegével.

Amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra az előzetes megállapításra jut, hogy az Uniónak nem áll érdekében a fenti összegű ideiglenes vámot kivetni, akkor az ideiglenes kiegyenlítő vám összegét úgy kell meghatározni, hogy az megszüntesse az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárt, amennyiben a kár kevesebb, mint a kiegyenlíthető támogatások összértéke.

Az ideiglenes vámok nem vehetők ki az azon időponttól számított három hétig, amikor az érdekelt felek részére megküldték a 29a. cikk szerinti tájékoztatást (előzetes tájékoztatási időszak). E tájékoztatás nyújtása nem befolyásolja a Bizottság által később meghozható kapcsolódó határozatokat.

A Bizottság 2020. június 9-ig megvizsgálja, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban jelentős mértékben növekedett-e a behozatal, és amennyiben igen, akkor a Bizottság által a 24. cikk (5a) bekezdése és a 15. cikk (1) bekezdése alapján esetlegesen meghozott intézkedések ellenére okozott-e további kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság különösen a 24. cikk (6) bekezdése alapján összegyűjtött adatokra és a rendelkezésére álló releváns információkra támaszkodik. A Bizottság a 32b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az előzetes tájékoztatási időszak két hétre való módosítása céljából abban az esetben, ha a behozatal jelentősen növekedett és e növekedés további kárt okozott, egyéb esetben pedig négy hétre.

A Bizottság a 29a. cikknek megfelelően az érdekelt feleknek küldött tájékoztatással egyidejűleg közzéteszi a honlapján azon szándékát, hogy ideiglenes vámokat vessen ki, és megadja a lehetséges vámtételeket is.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Amennyiben a kárkülönbözet kiszámítása irányár alapján történik, az alkalmazott irányprofitot olyan tényezők figyelembevételével kell megállapítani, mint a vizsgált országból való behozatal megnövekedése előtti nyereségességi szint, az összes költség, a beruházások, a kutatás-fejlesztés és az innováció fedezéséhez szükséges nyereségességi szint, valamint a rendes versenyfeltételek mellett várható nyereségességi szint. E haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %.

(1b) Az irányár meghatározásakor kellően figyelembe kell venni az uniós gazdasági ágazat azon tényleges gyártási költségeit, amelyek egyrészt azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és a hozzájuk kapcsolódó jegyzőkönyvekből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele, másrészt pedig a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) e rendelet Ia. mellékletében felsorolt egyezményeiből. Ezenkívül figyelembe kell venni azokat az e cikk (1a) bekezdésében nem említett jövőbeli költségeket, amelyek ezekből a megállapodásokból és egyezményeiből következnek, és amelyek az intézkedésnek a 18. cikk (1) bekezdése szerinti alkalmazása alatt az uniós gazdasági ágazat számára fel fognak merülni.”

5. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben sor került a támogatás és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében megfelelő önkéntes kötelezettségvállalásokat fogadhat el, amelyek alapján:

a) a származási és/vagy az exportáló ország vállalja a támogatás megszüntetését vagy korlátozását, illetve a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedések meghozatalát; vagy

b) valamely exportőr, mindaddig, amíg az érintett területre irányuló kivitel kiegyenlíthető támogatást élvez, vállalja árai felülvizsgálását vagy a kivitel megszüntetését, amennyiben a támogatások káros hatása ezzel megszűnik.

Ilyen esetben és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vámok vagy adott esetben a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámok nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak későbbi módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállalások keretében az árak nem emelhetők a kiegyenlíthető támogatások összegének ellentételezéséhez szükségesnél nagyobb mértékben.

Amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra az előzetes megállapításra jut, hogy az Uniónak nem áll érdekében, hogy e kötelezettségvállalások alapján az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti áremelésről határozzon, akkor a kötelezettségvállalások alapján végrehajtandó áremelést a kiegyenlíthető támogatások összegénél kisebb mértékben kell meghatározni, amennyiben ez az áremelés elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez.”;

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Rendkívüli körülményektől eltekintve a kötelezettségvállalások legkésőbb azon időszak lejárta előtt öt nappal ajánlhatók fel, amelynek során a 30. cikk (5) bekezdése szerint észrevételek tehetőek, hogy a többi félnek lehetősége legyen észrevételeket tenni.”;

c) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell elfogadni, ha elfogadásuk nem tűnik célravezetőnek, például amikor a tényleges vagy potenciális exportőrök száma túl nagy, vagy egyéb okok miatt, beleértve az általános szakpolitikai indokokat is, amelyekbe beletartoznak különösen azon elvek és kötelezettségek, amelyeket egyrészt azon többoldalú környezetvédelmi megállapodások és a hozzájuk kapcsolódó jegyzőkönyvek határoznak meg, amelyeknek az Unió részes fele, másrészt pedig az e rendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezmények. Az érintett exportőrrel és/vagy a származási és/vagy exportáló országgal közölni lehet azokat az indokokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás indokait a végleges határozatban rögzíteni kell.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felektől meg kell követelni, hogy készítsék el kötelezettségvállalásuknak egy nem bizalmas, a 29. cikk értelmében érdemi változatát, hogy azt a vizsgálatban érdekelt felek, az Európai Parlament és a Tanács rendelkezésére lehessen bocsátani.

Ezenfelül a kötelezettségvállalás elfogadását megelőzően az uniós gazdasági ágazatnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy észrevételezze a kötelezettségvállalás főbb jellemzőit.”

6. A 14. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kiegyenlíthető támogatások akkor tekintendők csekély összegűnek, ha értékben számítva nem érik el az 1 %-ot. A fejlődő országokból származó behozattal kapcsolatos vizsgálatok esetében azonban a csekély összeg küszöbértéke értékben számítva 2 %.”

7. A 15. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások megállapított összegét.

Amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy az Uniónak nem áll érdekében, hogy az intézkedések összegét a harmadik albekezdés szerint határozza meg, akkor a kiegyenlítő vámok összegét alacsonyabban kell meghatározni, amennyiben ez a vám elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez.

Amennyiben a Bizottság nem rendelkezik behozatali nyilvántartással, de a végleges intézkedések elfogadásakor rendelkezésére álló releváns információk elemzésével megállapítja, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban a vizsgált behozatal továbbra is jelentős mértékben növekszik, akkor az ezen növekményből eredő további kárt – legfeljebb a 18. cikk (1) bekezdésében említett időtartamra – figyelembe veszi a kárkülönbözet kiszámításakor.”

8. A 18. cikk (1) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az intézkedés az e cikk szerinti vizsgálat következtében hatályát veszti, a vámkezelt árukon végzett ilyen vizsgálat megindítását követően beszedett vámot vissza kell téríteni, amennyiben ezt a vám visszafizetésére és elengedésére vonatkozó hatályos uniós vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kérelmezik és e hatóságok jóváhagyják a kérelmet. A visszafizetés nem vonja maga után az érintett nemzeti vámhatóságok kamatfizetési kötelezettségét.”

9. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére, illetve valamely tagállam vagy bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítják arra, hogy a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak vizsgálatát, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.”;

b) a (6) bekezdés második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unió kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, akiről megállapítható, hogy nem vesz részt az intézkedéseknek a (3) bekezdés szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unió belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem vesz részt az intézkedéseknek a (3) bekezdés szerinti kijátszásában.”

10. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E rendelet alapján különös rendelkezések fogadhatók el, különösen a származás fogalmának a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) szereplő meghatározása tekintetében, valamint a kiegyenlítő vámnak valamely tagállam kontinentális talapzatán vagy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetében való alkalmazásával és beszedésével kapcsolatban.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.);

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság a tagállamok kellő időben történő tájékoztatását követően, a vizsgálat megindításától számított legrövidebb időn belül utasíthatja a vámhatóságokat a behozatal nyilvántartásba vételéhez szükséges lépések megtételére annak érdekében, hogy az intézkedések később a nyilvántartásba vételtől kezdve alkalmazhatók legyenek e behozattal szemben. A behozatalra nyilvántartásba vételi kötelezettséget kell bevezetni, amennyiben az uniós gazdasági ágazat – az intézkedés szükségességét kellően alátámasztva – ezt kéri. A behozatal nyilvántartásba vételi kötelezettségét a Bizottság saját kezdeményezésére is előírhatja. A nyilvántartásba vételt bizottsági rendelettel kell bevezetni. Az említett rendeletben meg kell határozni az intézkedés célját és – adott esetben – a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Behozatal esetében kilenc hónapnál hosszabb nyilvántartásba vételi időszak nem írható elő.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A Bizottság – kivéve, ha a 10. cikk értelmében elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra, hogy a 16. cikk (4) bekezdésének c) vagy d) pontjában foglalt követelmények nem teljesülnek – a 29a. cikk szerinti előzetes tájékoztatási időszak folyamán az e cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba veszi a behozattal. A nyilvántartásba vételről szóló döntéskor a Bizottság különösen a vizsgált termékre vonatkozó, az Európai Unió integrált vámtarifája (TARIC) keretében e cikk (6) bekezdésének megfelelően létrehozott kódok alapján összegyűjtött információkat elemzi.”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok minden hónapban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek behozatalforgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről. A 10. cikk szerinti vizsgálat megindításakor a Bizottság a vizsgált termékre vonatkozó TARIC-kódot hoz létre. A tagállamok a vizsgálat megindításától kezdődően ezeket a TARIC-kódokat alkalmazzák a vizsgált termék behozatalának jelentésére. Valamely érdekelt fél konkrét és indokolt kérelmének kézhezvételét követően a Bizottság dönthet úgy, hogy a rendelkezésére bocsátja az érintett termékek aggregált behozott mennyiségére és értékére vonatkozó nem bizalmas összefoglaló információkat.”;

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben a Bizottság az e rendelet alkalmazására vonatkozó, az esetlegesen érdekelt feleknek általános iránymutatást nyújtó dokumentumot kíván elfogadni, az EUSZ 11. cikkének (3) bekezdése szerinti nyilvános konzultációt kell tartani. Az Európai Parlament és a Tanács is véleményt nyilváníthat.”

11. A következő cikk kerül beillesztésre:

„24a. cikk

Egy tagállam kontinentális talapzata vagy kizárólagos gazdasági övezet

(1) Kiegyenlítő vám vehető ki abban az esetben is, ha bármilyen támogatott terméket jelentős mennyiségben hoznak be a valamely tagállam kontinentális talapzatán vagy az UNCLOS alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetében lévő mesterséges szigetre, rögzített vagy úszó létesítményre vagy bármilyen más struktúrára, amennyiben ez kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az ilyen vámok bevezetésének feltételeit, az érintett termékek bejelentésének és elvámoltatásának, valamint az ilyen vámok megfizetésének eljárásait, beleértve a beszedést, a visszafizetést és az elengedést (vámescsköz). Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett vámokat csak az (1) bekezdésben említett vámeszköz működésének megkezdése után veheti ki. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett külön értesítésben tájékoztatja a gazdasági szereplőket a vámeszköz működésének kezdetéről.”

12. A 27. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azokban az esetekben, amikor az uniós gyártók/termelők, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt észszerűen megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre. Ugyanakkor a reprezentatív minta kiválasztásának lehetővé tétele céljából előnyt élveznek az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított egy héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre.”

13. A következő cikk kerül beillesztésre:

„29a. cikk

Tájékoztatás az ideiglenes vámok időszakában

(1) Az uniós gyártók/termelők, az importőrök és exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint a származási és/vagy exportáló ország tájékoztatást kérhetnek az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. Ez a tájékoztatás írásban kérhető, az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül. A tájékoztatást három héttel az ideiglenes vámok kivetése előtt meg kell adni az érintett feleknek. A tájékoztatásnak a következőket kell tartalmaznia: a tervezett vámok összefoglalása kizárólag tájékoztató céllal, valamint a kiegyenlíthető támogatás összege kiszámításának és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez elegendő különbözet kiszámításának részletes ismertetése, kellő figyelemmel a 29. cikkben előírt titoktartási kötelezettségek betartására. A feleknek e tájékoztatás megadásától számítva három munkanap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy észrevételeket tegyenek a számítások pontosságára vonatkozóan.

(2) Amennyiben az ideiglenes vámok kivetése helyett folytatódik a vizsgálat, az érdekelt feleket az ideiglenes vámok kivetésére vonatkozóan a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidő lejártá előtt három héttel tájékoztatni kell arról, hogy nem vetnek ki vámot.”

14. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Annak érdekében, hogy a Bizottság megfelelő alappal rendelkezzen ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjon venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése uniós érdeket szolgál-e vagy sem, az uniós gyártók/termelők, a szakszervezetek, az importőrök és képviselői szervezeteik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviselői szervezetek a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban jártak el, észrevételeket tehetnek az ideiglenes vámok alkalmazásával kapcsolatban. Ezek az észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha az említett intézkedések alkalmazásának kezdőnapjától számított 15 napon belül beérkeznek, és az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.”

15. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„32a. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság – kellő figyelemmel a 29. cikk szerinti bizalmas információk védelmére – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak éves jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról.

E jelentésnek tartalmaznia kell az ideiglenes és a végleges intézkedések alkalmazásával, a vizsgálatok intézkedések nélküli megszüntetésével, a kötelezettségvállalásokkal, az újbóli vizsgálatokkal, a felülvizsgálatokkal, a jelentős torzulásokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint a rendelet végrehajtásának és a rendeletből eredő kötelezettségek betartásának nyomon követéséért felelős különböző szervek tevékenységeivel kapcsolatos információkat. A jelentésnek ki kell terjednie a harmadik országok által az Unióval szemben alkalmazott piacvédelmi eszközökre és a bevezetett intézkedések elleni jogorvoslati kérelmekre. A jelentésben ki kell térni a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága meghallgatási tisztviselőjének és a kkv-segélyszolgálatnak az e rendelet alkalmazásával összefüggő tevékenységeire.

A jelentésben ismertetni kell továbbá, hogy a vizsgálatok folyamán milyen módon mérlegelték és vették figyelembe a szociális és a környezetvédelmi előírásokat. Ezen előírások egyrészt az olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokban foglalt előírásokat jelentik, amelyeknek az Unió részes fele, valamint az e rendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezményekben foglalt előírásokat, másrészt az exportőr ország egyenértékű nemzeti jogszabályait.

(2) A Bizottság 2023. június 9-ig, majd utána ötvenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, melyben áttekinti a 12. cikk (1) bekezdése harmadik és negyedik albekezdésének, a 13. cikk (1) bekezdése harmadik és negyedik albekezdésének és a 15. cikk (1) bekezdése harmadik és negyedik albekezdésének alkalmazását és az alkalmazást értékeli is. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat is kísérheti.

32b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 12. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása kétéves időtartamra szól 2018. június 8-tól kezdődő hatállyal, és csak egyszer gyakorolható.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 12. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

3. cikk

E rendelet mellékletének szövege az (EU) 2016/1036 rendelet és az (EU) 2016/1037 rendelet Ia. mellékletét fogja képezni.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

5. cikk

Ez a rendelet az összes olyan vizsgálatra alkalmazandó, amelyre vonatkozóan az eljárás megindításáról szóló, az (EU) 2016/1036 rendelet 5. cikkének (9) bekezdése, illetve az (EU) 2016/1037 rendelet 10. cikkének (11) bekezdése szerinti értesítést e rendelet hatálybalépésének időpontját követően tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

MELLÉKLET

„Ia. MELLÉKLET

AZ E RENDELETBEN EMLÍTETT ILO-EGYEZMÉNYEK

1. Egyezmény a kényszer- vagy kötelező munkáról, 29. sz. (1930)
 2. Egyezmény az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről, 87. sz. (1948)
 3. Egyezmény a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról, 98. sz. (1949)
 4. Egyezmény a férfi és a női munkaerőnek egyenlő értékű munka esetén járó egyenlő díjazásáról, 100. sz. (1951)
 5. Egyezmény a kényszermunka felszámolásáról, 105. sz. (1957)
 6. Egyezmény a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről, 111. sz. (1958)
 7. Egyezmény a foglalkoztatás alsó korhatáráról, 138. sz. (1973)
 8. Egyezmény a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről, 182. sz. (1999)”
-